

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยเรื่อง “การสังเคราะห์และเปรียบเทียบการค้นคว้าแบบอิสระของหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี” ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารต่างๆที่เกี่ยวข้องจากหนังสือ รายงานวิจัย วิทยานิพนธ์ และการค้นคว้าแบบอิสระ โดยจะนำเสนอแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องตามลำดับดังนี้

1. แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง
 1. แนวคิดเกี่ยวกับการสังเคราะห์งานวิจัย
 2. การจัดทำวิทยานิพนธ์ทางบริหารธุรกิจ
2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
3. กรอบแนวความคิดในการวิจัย

แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

1. แนวคิดเกี่ยวกับการสังเคราะห์งานวิจัย

1.1 ความหมายของการสังเคราะห์งานวิจัย

อุทุมพร จามรมาน (2531, หน้า 1) กล่าวว่า การสังเคราะห์ หมายถึงการนำส่วนย่อยมาประกอบเข้าด้วยกันจนเกิดสิ่งใหม่ เช่น การทำงานบางอย่างจนเกิดผลสำเร็จโดยมาจากการระดมสมอง เป็นต้น

นงลักษณ์ วิรัชชัย (2542, หน้า 3) กล่าวว่า การสังเคราะห์งานวิจัย เป็นการศึกษางานวิจัยอย่างพินิจพิเคราะห์ แล้วนำข้อสรุปจากการวิจัยแต่ละเรื่องมาจัดหมวดหมู่ และเปรียบเทียบความคล้ายคลึงหรือความแตกต่างของงานวิจัยเพื่อหาข้อสรุป

ศิริยุภา พูลสุวรรณ (2557, หน้า1) กล่าวว่า การสังเคราะห์งานวิจัย หมายถึง กระบวนการแสวงหาความรู้จากรายงานการวิจัย ด้วยกระบวนการวิจัย โดยการรวบรวมงานวิจัยที่ศึกษาปัญหาวิจัยเดียวกัน มาวิเคราะห์และสรุปสาระรวมอย่างเป็นระบบ

1.2 ประเภทของการสังเคราะห์งานวิจัย

ศิริยุภา พูลสุวรรณ (2557, หน้า9) แบ่งการสังเคราะห์งานวิจัยออกเป็น 2 ประเภทคือ

1.2.1 การสังเคราะห์เชิงคุณลักษณะ (qualitative synthesis) เป็นการสังเคราะห์เชิงบรรยายหรือพรรณนา ซึ่งมีความหมายว่าเป็นการรวบรวมงานวิจัยที่ศึกษาปัญหาเดียวกัน และนำมาบันทึกสรุปและเปรียบเทียบความเหมือนและความแตกต่าง โดยใช้วิธีการเชิงคุณภาพ ซึ่งข้อสรุปที่ได้จะมีความเป็นอัตวิสัยสูง เพราะข้อสรุปที่ได้ขึ้นอยู่กับความสนใจหรือความสามารถในการจับประเด็นของผู้สังเคราะห์

เทคนิคหนึ่งที่นิยมใช้ในการสังเคราะห์งานวิจัยเชิงคุณลักษณะนี้ได้แก่ เทคนิคการวิเคราะห์เนื้อหา ซึ่งเป็นเทคนิคการวิจัยที่พยายามจะบรรยายเนื้อหาของข้อความหรือเอกสาร โดยใช้วิธีการเชิงปริมาณอย่างเป็นระบบ ซึ่งหมายถึงการทำให้ข้อมูล เอกสาร ได้แก่ ถ้อยคำ ประโยค หรือใจความในเอกสารเป็นจำนวนที่วัดได้ แล้วแจกแจงจำนวนของถ้อยคำ ประโยค หรือใจความเหล่านั้น การบรรยายนี้เน้นที่เนื้อหาตามที่ปรากฏในข้อความ พัฒนาจากเนื้อหา โดยผู้วิจัยไม่มีอคติหรือความรู้สึกของตัวเองเข้าไปพัวพัน ไม่เน้นการตีความหรือหาความหมายที่ซ่อนอยู่เบื้องหลัง หรือความหมายระหว่างบรรทัด (จิราภรณ์ สุฉั่มมสลา และสุรีย์ เข้มทอง, 2556, หน้า6 อ้างถึง อุทุมพร จามรมาน, 2531)

การวิเคราะห์เนื้อหาควรประกอบด้วยองค์ประกอบดังนี้

1. เนื้อหาที่จะวิเคราะห์ อาจเป็นเอกสาร สิ่งพิมพ์ รูปภาพ การ์ตูน ละคร เพลง การโฆษณา ภาพยนตร์ บทคำพูด คำกล่าว หลักฐานทางประวัติศาสตร์ เป็นต้น
2. วัตถุประสงค์ในการวิเคราะห์เนื้อหามี 3 ประการ คือ
 - ก. เพื่อสรุปข้อมูล
 - ข. เพื่อหารูปแบบหรือความสัมพันธ์ภายใน
 - ค. เพื่อหารูปแบบหรือความสัมพันธ์ภายนอก
3. หน่วยในการวิเคราะห์มี 3 แบบคือ
 - ก. หน่วยจากการสุ่ม ได้มาจากการสังเกต หรือการสัมผัสแต่ละหน่วยนั้น มีลักษณะที่เป็นอิสระต่อกัน เช่น ประโยคแต่ละประโยคถือเป็น 1 หน่วย
 - ข. หน่วยจากการบันทึก เป็นการจัดกระทำข้อมูลจากการสุ่มมาจัดเป็นกลุ่มเป็นพวก
 - ค. หน่วยจากเนื้อหา เป็นการรวบรวมหน่วยจากการบันทึกมาจัดกลุ่มอีกทีหนึ่ง

4. การสุ่มตัวอย่างและประชากร เนื่องจากการวิเคราะห์เอกสารจะต้องเกี่ยวข้องกับปริมาณของสิ่งที่นำมาวิเคราะห์มากมาย ดังนั้นนักวิเคราะห์จึงต้องรู้จักการสุ่มเอกสารออกมาวิเคราะห์ โดยใช้ความรู้ความสามารถจำแนกสิ่งที่เกี่ยวข้องที่จะวิเคราะห์ ออกมาจากสิ่งที่ไม่เกี่ยวข้อง และหลังจากได้ปริมาณสิ่งที่จะวิเคราะห์แล้ว ให้สุ่มเนื้อหาสาระสิ่งที่จะวิเคราะห์ออกมาเท่าที่เวลาและงบประมาณอำนวยให้

5. วิธีการวิเคราะห์เนื้อหาสามารถกระทำได้ 2 ขั้นตอนคือ

ก. การแปลภาษาเป็นข้อมูล จะทำได้ก็ต่อเมื่อผู้วิเคราะห์จับประเด็นที่ซ่อนอยู่ในเนื้อหาสาระได้อย่างชัดเจนเสียก่อน แล้วแยกเนื้อหาสาระออกเป็นส่วนย่อยๆ

ข. แปลข้อมูลออกมาเป็นตัวเลข หลังจากทีวิเคราะห์เนื้อหาออกมาเป็นส่วนย่อยแล้ว โดยการแปลข้อมูลจากส่วนย่อยเป็นตัวเลขสามารถทำได้ 2 แบบคือ แปลเป็นจำนวนหรือความถี่ กับแปลเป็นคะแนน

1.2.2 การสังเคราะห์เชิงปริมาณ (quantitative synthesis) เป็นการรวบรวมงานวิจัยที่ศึกษาเรื่องเดียวกัน โดยการนำผลการวิจัยมาปรับให้เป็นดัชนีมาตรฐาน แล้วเปรียบเทียบผลวิจัยแต่ละเรื่องเพื่อสรุปให้ได้ผลการวิจัยโดยรวม ซึ่งในกรณีที่พบว่าดัชนีมาตรฐานจากผลวิจัยมีความแตกต่างกัน ต้องมีการศึกษาตัวแปรปรับหรือตัวแปรกำกับ เพื่อนำมาอธิบายว่าผลการวิจัยแต่ละเรื่องแตกต่างกันอย่างไร

การสังเคราะห์เชิงปริมาณ เป็นการวิเคราะห์เพื่อประมวลสรุปค่าสถิติจากผลวิจัยที่วัดออกมาในรูปของดัชนีมาตรฐานจากงานวิจัยแต่ละเรื่อง การสังเคราะห์เชิงปริมาณจึงมีลักษณะเป็นการวิเคราะห์ผลการวิเคราะห์ (analysis of analyses) หรือการวิจัยงานวิจัย (research of researches) หรือการบูรณาการงานวิจัย (research integration) โดยใช้กระบวนการที่มีระบบ มีความเป็นปรนัย ทำให้ผลการวิจัยมีความถูกต้องน่าเชื่อถือมากขึ้น

1.3 ขั้นตอนในการสังเคราะห์งานวิจัย

การสังเคราะห์งานวิจัยมีขั้นตอนหลัก 5 ขั้นตอน (ศิริยุภา พูลสุวรรณ, 2557, หน้า 13) ได้แก่

1.3.1 การกำหนดปัญหาในการสังเคราะห์วิจัย เกิดขึ้นเมื่อมีการเริ่มต้นทำวิจัย ซึ่งมีแนวทางการในการกำหนดปัญหาวิจัยคือ

1. ความสนใจของนักวิจัย เป็นสิ่งสำคัญที่สุดในการเลือกปัญหาการวิจัย เนื่องจากกิจกรรมในการทำวิจัยเป็นเรื่องที่ต้องทุ่มเทเวลา และอาจมีปัญหาหรืออุปสรรคที่นักวิจัยยัง

ไม่เห็นและอาจเกิดขึ้นระหว่างการทำวิจัย ดังนั้นการเลือกปัญหาวิจัยที่สนใจจะทำให้ให้นักวิจัยมีพลังที่สามารถช่วยคลี่คลายให้ผ่านปัญหาและอุปสรรคไปได้

2. ขอบเขตหรือขนาดของปัญหาวิจัย เป็นประเด็นที่นักวิจัยต้องมีความรู้ความเข้าใจที่ดีพอเกี่ยวกับกระบวนการวิจัยที่จะทำให้เกิดเห็นภาพของงานที่ได้นำเสนอไว้ในข้อเสนอโครงการ การกำหนดขอบเขตของปัญหาวิจัยต้องมีลักษณะเฉพาะเจาะจงและมีความชัดเจนสามารถดำเนินการได้ ภายใต้เวลาและทรัพยากรที่มี

3. การวัดตัวแปร เป็นสิ่งที่นักวิจัยต้องคำนึงถึงตั้งแต่แรกเมื่อกำหนดปัญหาวิจัย โดยนักวิจัยต้องมีความชัดเจนเกี่ยวกับตัวชี้วัดและการสร้างเครื่องมือวัดตัวแปร และไม่ควรใช้ตัวแปรที่นักวิจัยไม่แน่ใจว่าจะวัดได้อย่างไรตั้งแต่ขั้นเริ่มต้นกำหนดปัญหาวิจัย

4. ระดับความเชี่ยวชาญของนักวิจัย เนื่องในการทำวิจัยนั้น นักวิจัยต้องทำงานส่วนใหญ่ด้วยตัวเอง จึงต้องมีความเชี่ยวชาญในประเด็นปัญหาวิจัยที่ทำ แม้ว่าอาจจะเรียนรู้ได้ในระหว่างการทำวิจัยและอาจได้รับความช่วยเหลือจากที่ปรึกษาและคนอื่นๆก็ตาม

5. เลือกประเด็นปัญหาวิจัยที่สัมพันธ์กับงานที่ทำ โดยนักวิจัยต้องแน่ใจว่าสิ่งที่ทำนั้นจะช่วยสร้างองค์ความรู้และเติมเต็มสิ่งที่จะเป็นประโยชน์ในการกำหนดนโยบาย ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะช่วยคงความสนใจของนักวิจัยไว้

6. มีข้อมูลเพียงพอ ไม่ว่าจะเป็นข้อมูลปฐมภูมิหรือทุติยภูมิ

7. ต้องให้ความสำคัญกับประเด็นทางจริยธรรม โดยเฉพาะกรณีที่ศึกษาข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็น เด็ก สตรี และคนชรา

1.3.2 การศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยและการกำหนดสมมติฐาน เมื่อนักวิจัยเริ่มดำเนินการสังเคราะห์งานวิจัย ขั้นตอนที่สำคัญที่นักวิจัยทุกประเภทให้ความสำคัญคือ การศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย เพื่อให้ได้แนวทางการสังเคราะห์งานวิจัย โดยเอกสารที่เกี่ยวข้องประกอบด้วยเอกสารงานวิจัยที่เป็นแนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรอิสระและตัวแปรตามในงานวิจัยเดิม เพื่อเป็นแนวทางกำหนดกรอบความคิดในการวิจัย เอกสารที่เกี่ยวข้องกับระเบียบวิธีการสังเคราะห์งานวิจัยเพื่อให้ได้แนวทางการสังเคราะห์งานวิจัย และงานวิจัยที่ใช้เทคนิควิธีการสังเคราะห์งานวิจัย เพื่อให้ให้นักวิจัยได้เทคนิควิธี แนวทางการกำหนดสมมติฐาน และกำหนดตัวแปรคุณลักษณะงานวิจัยหรือประเด็นการสังเคราะห์งานวิจัย

1.3.3 วิธีดำเนินการสังเคราะห์งานวิจัย โดยขั้นตอนนี้เป็นขั้นตอนที่แตกต่างจากการวิจัยโดยทั่วไป เนื่องจากประชากรในการสังเคราะห์งานวิจัยคือรายงานการวิจัย การสังเคราะห์งานวิจัยจึงมีเทคนิควิธีการดำเนินงานที่แตกต่างไปจากงานวิจัยทั่วไปในด้านลักษณะข้อมูล ทำให้วิธีการดำเนินงานเน้นความสำคัญของข้อมูลที่เป็นรายงานวิจัย ได้แก่ การกำหนดประชากรในการสังเคราะห์งานวิจัย และการสืบค้นรายงานวิจัย การพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจาก

รายงานการวิจัย การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ และการเก็บรวบรวมข้อมูลจากรายงานวิจัย

1.3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูลในการสังเคราะห์งานวิจัย กรณีที่เป็นการสังเคราะห์เชิงคุณลักษณะ หรือการสังเคราะห์เชิงคุณภาพ จะใช้วิธีการกำหนดประเด็นการสังเคราะห์โดยสรุปผลวิจัยและอธิบายเปรียบเทียบความแตกต่างของลักษณะงานวิจัยที่ทำให้ผลวิจัยต่างกัน ส่วนการสังเคราะห์เชิงปริมาณจะใช้วิธีการสรุปผลวิจัยที่ถูกแปลงให้เป็นเลขดัชนีมาตรฐานโดยการนำมาค่าเฉลี่ย ซึ่งค่าเฉลี่ยที่ได้จะเป็นค่าประมาณพารามิเตอร์ของผลวิจัย การวิเคราะห์ความแปรปรวนของผลวิจัย และการอธิบายความแปรปรวนของผลวิจัย

1.3.5 การนำเสนอรายงานการสังเคราะห์งานวิจัย รายงานการสังเคราะห์งานวิจัยมีหลักการเขียนและรูปแบบเช่นเดียวกับรายงานการวิจัยเชิงปริมาณโดยทั่วไป มีส่วนประกอบที่สำคัญ 5 บทตามขั้นตอนการวิจัย ได้แก่ บทที่ 1 บทนำ บทที่ 2 รายงานเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย บทที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูล และบทที่ 5 บทสรุป อภิปรายและข้อเสนอแนะ

2. การจัดทำวิทยานิพนธ์ทางบริหารธุรกิจ (จีราภรณ์ สุธัมมสภา และสุรีย์ เข้มทอง, 2556, หน้า 8)

2.1 ความหมายของวิทยานิพนธ์ วิทยานิพนธ์เป็นรายงานผลการศึกษาค้นคว้าวิจัยในเรื่องใดเรื่องหนึ่งอย่างละเอียดลึกซึ้ง มีระบบ ระเบียบวิธี และมีคุณภาพทางวิชาการสูงเพื่อให้ได้ข้อมูลข้อเท็จจริง ความรู้ความคิด ตลอดจนแนวทางการแก้ไขปัญหาและการพัฒนางาน วิทยานิพนธ์จัดทำขึ้นเพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโทหรือปริญญาเอก

2.2 ส่วนประกอบของวิทยานิพนธ์ ประกอบด้วย 3 ส่วนด้วยกัน คือ ส่วนนำเรื่อง ส่วนเนื้อความ และส่วนเอกสารอ้างอิงหรือบรรณานุกรมดังนี้

2.2.1 ส่วนนำเรื่อง ส่วนนำมักประกอบด้วย ปกวิทยานิพนธ์ ไบรอนด์ปก และหน้าปกใน ซึ่งจะบอกเกี่ยวกับชื่อหัวข้อวิทยานิพนธ์ ผู้แต่ง อาจารย์ที่ปรึกษา และสถาบันที่เป็นเจ้าของวิทยานิพนธ์นั้น ต่อด้วยหน้าอนุมัติ ซึ่งเป็นหน้าสำหรับกรรมการตรวจและสอบวิทยานิพนธ์ลงนามเพื่อรับรองหรืออนุมัติวิทยานิพนธ์ และตามด้วยส่วนสำคัญของส่วนนำ คือบทคัดย่อ ซึ่งเป็นการสรุปสาระสำคัญของวิทยานิพนธ์ทั้งเล่มแบบสั้นๆ เพื่อเป็นแนวทางให้ผู้อ่านทราบถึงเนื้อหาของวิทยานิพนธ์ ในส่วนนำจะมีสารบัญชิต่างๆปิดท้าย เช่น สารบัญชื้อน้หา สารบัญ และสารบัญภาพ

วิทยานิพนธ์บางเล่มจะมีกิตติกรรมประกาศในส่วนนำด้วย และมักจะอยู่ก่อนหน้าบทคัดย่อ โดยกิตติกรรมประกาศเป็นส่วนที่ผู้เขียนวิทยานิพนธ์บรรยายแสดงความขอบคุณผู้ที่ให้ความช่วยเหลือในการศึกษาค้นคว้าและจัดทำวิทยานิพนธ์

2.2.2 ส่วนเนื้อความ คือส่วนที่เป็นเนื้อหาสาระของวิทยานิพนธ์ เป็นการพรรณนาขั้นตอน วิธีการและผลการศึกษาวิจัย โดยส่วนเนื้อความมักประกอบด้วยเนื้อหาหลักๆ 3 ส่วนคือ บทนำ ตัวเรื่อง และบทสรุป ดังนี้

1. บทนำ เป็นส่วนที่ผู้เขียนใช้อธิบายถึงที่มาและความสำคัญของปัญหาที่นำไปสู่การค้นคว้าวิจัย จากนั้นเป็นการกล่าวถึงหลักการ ทฤษฎี ตัวแบบ แนวเหตุผล ที่จะใช้อ้างอิงหรือเป็นหลักเกณฑ์ในการสนับสนุนผลการศึกษาวิจัยที่ค้นคว้าวิจัยมาได้ จากนั้นกล่าวถึงวัตถุประสงค์ของการวิจัย ขอบเขตของการศึกษาวิจัย และนิยามศัพท์ เพื่ออธิบายคำศัพท์ที่ได้กำหนดขึ้นโดยมีความหมายเฉพาะตัวสำหรับการค้นคว้าวิจัยนั้นๆ เท่านั้น ในส่วนบทนำของบางเล่มจะมีสมมติฐานเพื่อเป็นการคาดคะเนถึงผลการค้นคว้าวิจัยที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัยนั้นๆ ด้วย

2. ตัวเรื่อง วิทยานิพนธ์แต่ละสาขาวิชา จะมีแบบฉบับในการเขียนเนื้อหาตัวเรื่องแตกต่างกันไป ส่วนประกอบหลักๆของตัวเรื่องมักประกอบด้วย การอธิบายวิธีดำเนินการวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย จากนั้นจึงกล่าวโดยละเอียดถึงผลที่ได้จากการค้นคว้าวิจัยด้วยวิธีต่างๆตามวิธีดำเนินการวิจัย หลังจากกล่าวถึงผลที่ได้จากการค้นคว้าวิจัยแล้ว ก็จะเป็นส่วนสาระสำคัญของตัวเรื่อง คือการอภิปรายผลการวิจัย ซึ่งเป็นการวิจารณ์หรือการอภิปรายผลการวิจัยเพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายหรือวัตถุประสงค์ของการวิจัย การวิจารณ์หรือการอภิปรายผลการวิจัยมักเป็นการอธิบายให้ผู้อ่านเห็นคล้อยตามความสัมพันธ์ของหลักการ ทฤษฎี ตัวแบบ แนวเหตุผล หรือกฎเกณฑ์ ที่สอดคล้องกับผลของการค้นคว้าวิจัย หรือนำเสนอให้ผู้อ่านเห็นความสำคัญของผลการศึกษาวิจัยที่สนับสนุนหรือคัดค้านสมมติฐานที่มีผู้เสนอมาก่อนหรือที่ผู้เขียนสร้างขึ้น นอกจากนี้ยังสามารถยกตัวอย่างเปรียบเทียบผลการค้นคว้าวิจัยของผู้เขียนกับของบุคคลอื่น โดยเน้นปัญหาหรือข้อโต้แย้งในสาระสำคัญของเรื่อง ทั้งนี้การเขียนตัวเรื่องอาจสอดแทรกเนื้อหาบางอย่างในส่วนท้าย เช่นชี้ให้เห็นข้อดีข้อเสียของวัสดุอุปกรณ์และวิธีการที่ใช้ในการค้นคว้าวิจัย นำเสนอปัญหาและอุปสรรคในการค้นคว้าวิจัย แนะนำแนวทางที่จะนำผลการค้นคว้าวิจัยไปใช้ให้เกิดประโยชน์ หรือเสนอคำแนะนำสำหรับการแก้ปัญหา หรือปรับปรุงสถานการณ์ที่ได้จากการค้นคว้าวิจัย รวมทั้งเสนอแนวความคิดปัญหาหรือหัวข้อใหม่สำหรับการค้นคว้าวิจัยต่อไป

3. บทสรุป เป็นส่วนที่นำเสนอผลการค้นคว้าวิจัยโดยสรุปเป็นประเด็นสาระสำคัญของผลของการศึกษาวิจัย ผู้เขียนสามารถอธิบายแนวคิดสำคัญที่ได้จากการศึกษาวิจัย และวิพากษ์วิจารณ์ผลการวิจัยพร้อมทั้งแนะนำแนวทางแก้ไขปัญหาโดยสรุปได้

2.2.3 ส่วนเอกสารอ้างอิงหรือบรรณานุกรม เป็นส่วนที่แสดงรายชื่อหนังสือ เอกสาร สิ่งพิมพ์ บุคคล และวัสดุต่างๆที่ใช้ในการศึกษา ค้นคว้า วิจัย และที่ได้อ้างถึงในส่วนนำและเนื้อความ เพื่อให้ผู้สนใจสามารถค้นคว้าข้อมูลเหล่านั้นในเชิงลึกต่อไป

วิทยานิพนธ์บางเล่มอาจมี ภาคผนวก เพื่อให้นำเสนอข้อมูลต่างๆ หรือสิ่งที่จะช่วยให้เข้าใจสาระ ของวิทยานิพนธ์ดียิ่งขึ้น เนื้อหามักประกอบด้วยเอกสารข้อเท็จจริงต่างๆ ดังนี้ ข้อมูลเพิ่มเติมในส่วนเนื้อเรื่องข้อมูลเพิ่มเติมที่ ได้จากการปฏิบัติการ เช่น การทดลอง การศึกษา เฉพาะกรณี สำเนาเอกสารหายาก คำอธิบายระเบียบวิธี กระบวนการและวิธีการรวบรวมข้อมูล แบบฟอร์ม แบบสำรวจ แบบสอบถาม ที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล โปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่ใช้ใน วิทยานิพนธ์ คำอธิบายเกี่ยวกับขั้นตอน หรือวิธีการ นามานุกรม (directory) บุคคลที่อ้างถึงใน วิทยานิพนธ์

หน้าสุดท้ายของวิทยานิพนธ์ มักมีประวัติผู้เขียน ซึ่งเป็นรายละเอียด เกี่ยวกับประวัติการศึกษาและการทำงานของผู้เขียน ประวัติผู้เขียนโดยทั่วไป ประกอบด้วย ชื่อ นามสกุล พร้อมคำนำหน้า ได้แก่ นาย นางนางสาว ยศ บรรดาศักดิ์ ราชทินนาม สมณศักดิ์ พร้อมทั้ง วันเดือนปีเกิดสถานที่เกิด วุฒิการศึกษาตั้งแต่ระดับปริญญาตรี หรือเทียบเท่าขึ้นไป สถานศึกษา และ พ.ศ. ที่สำเร็จการศึกษา รวมทั้งประสบการณ์ ผลงานทางวิชาการ รางวัล หรือทุนการศึกษาเฉพาะที่ สำคัญ ตำแหน่งและสถานที่ทำงานของผู้เขียน

2.3 ประเภทและวิธีการทำวิทยานิพนธ์ทางบริหารธุรกิจ เนื่องจากวิทยานิพนธ์ถือว่าการ ทำวิจัยในเรื่องใดเรื่องหนึ่งอย่างลึกซึ้ง วิทยานิพนธ์ของนักศึกษาในหลักสูตรบริหารธุรกิจจึงถือ ได้ว่าเป็นการวิจัยทางบริหารธุรกิจด้วย

2.3.1 ประเภทของการทำวิจัยทางบริหารธุรกิจ งานวิจัยทางบริหารธุรกิจ สามารถแบ่งออกได้เป็นประเภทตามลักษณะของงานวิจัย การจัดประเภทเป็น ไปตามการจัดจำแนก ตามเกณฑ์ต่างๆ ดังนี้

1. พิจารณาจากประโยชน์ หรือความต้องการที่จะได้รับจากการวิจัย แบ่งเป็น 3 ประเภท

ก. การวิจัยบริสุทธิ์(Pure Research) หรือ การวิจัยพื้นฐาน (Basic Research) เป็นการวิจัยเพื่อหาทฤษฎี สูตรหรือสร้างกฎ เพื่อเป็นพื้นฐาน ในการศึกษา เรื่องอื่นๆ ต่อไป

ข. การวิจัยประยุกต์ (Applied Research) เป็นการวิจัยเพื่อนำผลไป ทดลองใช้แก้ไขปัญหาอื่น ๆต่อไป

ค. การวิจัยเชิงปฏิบัติ (Action Research) เป็นการวิจัยประยุกต์ใน ลักษณะหนึ่งที่มีมุ่งแก้ปัญหาเฉพาะหน้าเป็นเรื่องราว ไป ผลของการวิจัยนี้ใช้ได้ขอบเขตของปัญหานั้นๆ เท่านั้น ไม่สามารถนำไปใช้ในสถานการณ์ อื่นๆ

2. พิจารณาจากลักษณะของข้อมูล ซึ่งสามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภท ได้แก่

ก. เชิงปริมาณ (Quantitative Synthesis) เป็นการใช้ข้อมูลทางคณิตศาสตร์ และสถิติ

ข. เชิงคุณภาพ (Qualitative Synthesis) เป็นการใช้ข้อมูลเชิงคุณภาพลักษณะ และไม่ได้ใช้คณิตศาสตร์และสถิติเข้ามาช่วย การเก็บข้อมูลทำได้โดยการใช้การสังเกต การสัมภาษณ์ การบันทึกวิเคราะห์โดยการพรรณนา และสรุปเป็นความคิดเห็น มีการใช้ค่าสถิติได้เล็กน้อยในเชิงร้อยละ เป็นต้น

3. พิจารณาจากระดับของการศึกษาตัวแปร แบ่งออกได้เป็น

ก. การวิจัยเพื่อสำรวจ (Exploratory Study) เป็นการวิจัยเพื่อสำรวจตัวแปร และปรากฏการณ์ของตัวแปร เพื่อนำมาอธิบายการเกิดขึ้นของปรากฏการณ์นั้นๆ ซึ่งแบ่งเป็น 2 ประเภทคือ 1) การวิจัยเพื่อตรวจสอบตัวแปร และ 2) การวิจัยเพื่อหาความสัมพันธ์ของตัวแปร

ข. การวิจัยเพื่อตรวจสอบสมมติฐาน (Hypothesis Testing Study) เป็นการศึกษาเพื่อสร้างทฤษฎีเพื่อที่จะนำไปใช้ในการทำนาย การวิจัยชนิดนี้มีทางตั้งสมมติฐาน และตรวจสอบดูว่าสมมติฐานที่ตั้งขึ้นว่าถูกต้องหรือไม่

4. พิจารณาจากชนิดของข้อมูล แบ่งออกเป็น 2 ประเภท

ก. เชิงประจักษ์ (Empirical Research) เป็นการวิจัยที่หาความจริงจากข้อมูลปฐมภูมิ โดยมีการเก็บข้อมูล และใช้สถิติในการวิเคราะห์

ข. เชิงไม่ประจักษ์ (No empirical Research) เป็นการวิจัยที่หาความรู้ความจริงจากข้อมูลเอกสารและวรรณกรรม ไม่ใช้สถิติมาวิเคราะห์

5. พิจารณาจากระเบียบการวิจัย ซึ่งแบ่งออกได้เป็น 3 ประเภท

ก. วิจัยเชิงประวัติศาสตร์ (Historical Research) เป็นการศึกษาหาข้อเท็จจริงที่เป็นเรื่องราวในอดีตเพื่อใช้ความรู้มาอธิบายเหตุการณ์ในปัจจุบัน และอนาคต

ข. วิจัยเชิงพรรณนา (Description Research) เป็นการศึกษาเพื่อบรรยายปรากฏการณ์ต่างๆที่เกิดขึ้น

ค. วิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) เป็นการศึกษาตัวแปร เพื่อทราบสาเหตุที่ทำให้เกิดผล

2.3.2 วิธีการทำวิทยานิพนธ์ วิธีดำเนินการจัดทำวิทยานิพนธ์ เริ่มจากข้อเสนอโครงร่างวิทยานิพนธ์และการดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. ข้อเสนอโครงร่างวิทยานิพนธ์ เป็นการจัดทำแผนการดำเนินงานวิจัยในรูปแบบเอกสารที่เรียกว่า Research Proposal โครงร่างวิทยานิพนธ์ จะอิงจากข้อเสนอโครงการวิจัย ซึ่งส่วนใหญ่จะประกอบด้วย

1. ชื่อโครงการวิจัย
2. คณะผู้วิจัย
3. ความสำคัญและความเป็นมาของการวิจัย
4. วัตถุประสงค์ของการวิจัย
5. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ
6. วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง
7. ระเบียบวิธีวิจัย ควรจะระบุเกี่ยวกับ
 - 7.1 ประชากรเป้าหมาย
 - 7.2 การสุ่มตัวอย่าง
 - 7.3 เครื่องมือและการสร้างเครื่องมือ
 - 7.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล
 - 7.5 การวิเคราะห์ข้อมูล
 - 7.6 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
8. ขอบเขตของการวิจัย
9. ระยะเวลาและแผนการดำเนินงาน
10. งบประมาณที่ใช้ในการวิจัย

การกำหนดวัตถุประสงค์ของการวิจัย เป็นขั้นตอนสำคัญในการทำวิจัย ถ้ากำหนดวัตถุประสงค์ไม่ชัดเจนก็จะทำให้ผลการวิจัยที่ได้ไม่สอดคล้องกับความต้องการของปัญหาที่จะศึกษา และบางครั้งถ้าพิจารณาชื่อเรื่องอย่างเดียว ไม่สามารถตอบข้อคำถามได้ครบตามความต้องการ จึงจำเป็นต้องกำหนด วัตถุประสงค์เพื่อเป็นแนวทางให้ผู้ทำการวิจัยสามารถ บอกรายละเอียดได้ว่า จะต้องศึกษาอะไรบ้าง เพื่อเป็นแนวทางในการวิเคราะห์ข้อมูล และการเสนอผลการวิจัยได้อย่างชัดเจน การกำหนดวัตถุประสงค์ ควรกำหนดเป็นข้อๆเพื่อความสะดวกและมีความชัดเจนในการวิเคราะห์และตอบคำถามของแต่ละข้อ สำหรับการตั้งวัตถุประสงค์ของการวิจัย ส่วนใหญ่ควรขึ้นต้นด้วยคำว่า “เพื่อ” และตามด้วยข้อความที่แสดงการกระทำในการ วิจัยซึ่งมักจะเป็นคำต่อไปนี้ คือ ศึกษา สำรวจ เปรียบเทียบ หาความสัมพันธ์ หาผลกระทบ เป็นต้น

ขอบเขตของการศึกษา การจำกัดขอบเขตของการศึกษา เป็นการวางกรอบปัญหาได้เด่นชัดมากยิ่งขึ้น จะทำแคบหรือกว้างเพียงใด จะต้องนำอะไรมาพิจารณา กำหนดขอบเขตของปัญหา จะต้องพิจารณา 2 ด้าน คือ 1) ตัวแปรได้แก่ ตัวแปรอิสระ ตัวแปรตาม ตัวแปรควบคุม มีกี่ตัว อะไรบ้าง แต่ละตัวมีขอบเขตแค่ไหนและ 2) ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง

ข้อตกลงเบื้องต้น เป็นเงื่อนไขที่ต้องการให้ผู้อ่านยอมรับล่วงหน้าโดยไม่ต้องการพิสูจน์ ทำให้ผู้อ่านเข้าใจตรงกันโดยไม่มีข้อโต้แย้ง ส่วนใหญ่จะตกลงในเรื่อง ตัวแปร การจัดการกระทำกับข้อมูล วิธีการวิจัยกลุ่มตัวอย่าง คุณภาพของเครื่องมือ

คำนิยามศัพท์ แบ่งออกเป็น 3 ประเภท คือ

1. นิยามองค์ประกอบ (Constitutive Definition) จะต้องระบุองค์ประกอบของตัวแปร รายละเอียด ลักษณะคุณสมบัติ เช่น ตัวแปร สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคม หมายถึง อาชีพ รายได้ การศึกษา

2. นิยามเชิงปฏิบัติการ (Operational Definition) จะต้องระบุถึงการเกิดหรือมีตัวแปรนั้น และวิธีการวัดตัวแปรนั้น

3. นิยามแบบนามธรรม จะคลุมเครือไม่ชัดเจนแม้จะฟังเข้าใจก็ตาม เช่น ตัวแปรสถานภาพทางการเงินและสังคมหมายถึง ฐานะความเป็นอยู่ หรือชีวิตความเป็นอยู่

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ จะต้องทราบว่าเมื่อทำวิจัยเสร็จแล้วจะนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์อย่างไร ประโยชน์ของการวิจัยอาจใช้ได้หลายลักษณะ เช่น บางหน่วยงานอาจนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ในการกำหนดนโยบาย ปรับปรุงการเรียนการสอน ใช้ในแนวทางในการตัดสินใจแก้ปัญหาที่กำลังประสบ หรือทำข้อเสนอแนะ เป็นต้น

การกำหนดสมมติฐาน สมมติฐาน หมายถึง การเดา หรือการสมมติที่มีเหตุผล โดยอาศัยประสบการณ์หรือหลักฐานที่มีอยู่ หรืออาจหมายถึง การกำหนดความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร 2 ตัวแปรขึ้นไป ที่คาดหวังไว้ และสามารถทดสอบ ในความเป็นจริง หรือเชิงประจักษ์ได้ หรือหมายถึง หลักการที่เราสร้างขึ้นมา เพื่อต้องการที่จะพิสูจน์ว่าเป็นความจริงหรือไม่ นั่นคือสมมติฐานจะเป็นตัวชี้แนะแนวทางคำตอบของปัญหาการวิจัย และทำหน้าที่เป็นทิศทางแนวทางการวิจัย

2. การดำเนินการวิจัย วิธีดำเนินการวิจัยจะกล่าวถึงประชากร (Population) และกลุ่มตัวอย่างหรือสิ่งตัวอย่าง (Sample) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูล

ก. ประชากรและสิ่งตัวอย่าง ความหมายของประชากรในทางวิจัยว่าหมายถึง หน่วยต่างๆที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล อาจเป็นบุคคล สถานบริการ สิ่งตีพิมพ์ ท้องที่ วัตถุประสงค์ สดแต่วัตถุประสงค์การเก็บรวบรวมข้อมูลว่าต้องการข้อมูลที่มีคุณสมบัติเช่นใด และสิ่งตัวอย่าง หมายถึงส่วนหนึ่งของหน่วยข้อมูลที่เลือกมาจากประชากร สิ่งที่แสดงคุณสมบัติหรือลักษณะของสิ่งตัวอย่าง เรียกว่า สถิติหรือค่าสถิติค่าสถิติที่คำนวณได้จากสิ่งตัวอย่างนำมาประมาณค่าประชากร ซึ่งทำให้สามารถสรุปลักษณะประชากรได้ การสรุปประชากรขึ้นอยู่กับสิ่งตัวอย่างที่เลือกมา

ว่าเป็นตัวแทนอย่างแท้จริงของประชากรหรือไม่ การเลือกสิ่งตัวอย่างจึงจำเป็นต้องอาศัยเทคนิคในการเลือกตัวอย่างจึงจะสามารถเลือกสิ่งตัวอย่างที่ดีมาได้

การกำหนดวิธีสุ่มตัวอย่างมี 2 ประเภท คือ

1. การเลือกตัวอย่างโดยไม่ใช้ความน่าจะเป็น วิธีนี้ไม่คำนึงถึงประชากรที่เป้าหมายจะมีโอกาสในการสุ่มตัวอย่างเท่าเทียมกันหรือไม่ การเลือกตัวอย่างโดยไม่ใช้ความน่าจะเป็นโดยทั่วไปสามารถทำได้ 4 วิธี คือ

1.1 การสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง

1.2 การสุ่มตัวอย่างแบบสะดวก

1.3 การสุ่มตัวอย่างแบบโควตา

1.4 การสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ

2. การเลือกตัวอย่างโดยใช้ความน่าจะเป็น วิธีนี้อาศัยทฤษฎีความน่าจะเป็นจะทำให้หลักประกันว่า หน่วยต่างๆ ที่เป็นองค์ประกอบของประชากรมีโอกาสถูกเลือกตัวอย่างเท่าเทียมกันการเลือกตัวอย่างโดยใช้ความน่าจะเป็นสามารถทำได้ 5 วิธีคือ

2.1 การสุ่มตัวอย่างแบบง่าย

2.2 การสุ่มตัวอย่างแบบมีระบบ

2.3 การสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น

2.4 การสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม

2.5 การสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน

ข. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยส่วนใหญ่จำแนกเป็น 3 ประเภท คือ

1. แบบสอบถาม หรือเครื่องมือที่ประกอบด้วยชุดคำถามที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ทำวิจัย โดยให้ผู้ตอบอ่านและตอบ แบบสอบถามแบ่งออกเป็นหลายประเภท ได้แก่

1.1 แบบคำถามให้ตอบรับหรือปฏิเสธ

1.2 แบบคำถามหลายตัวเลือก

1.3 แบบตรวจสอบรายการ

1.4 แบบจัดอันดับ

1.5 มาตรฐานค่าแบบลิเคิร์ท

1.6 แบบซีแมนติก

1.7 คำถามปลายปิด

2. แบบสัมภาษณ์ เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลที่มีการสื่อสารหรือ ปฏิสัมพันธ์กันแบบเผชิญหน้าระหว่างผู้สัมภาษณ์กับผู้ให้สัมภาษณ์ แบบสัมภาษณ์ แบ่งออกเป็น 3 รูปแบบ ได้แก่

2.1 แบบที่มีคำตอบแบบตายตัว

2.2 แบบคำถามปลายปิด

2.3 แบบสเกล

3. แบบบันทึกการสังเกต เป็นเครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลที่ผู้สังเกตเป็นผู้บันทึกสิ่งที่เกิดขึ้นจากการเห็นหรือ ได้ยินในสถานการณ์จริงลงในแบบบันทึก แบบบันทึกการสังเกตมีหลายลักษณะ ได้แก่

3.1 มาตรฐานค่า

3.2 แบบตรวจสอบรายการ

3.3 แบบบันทึกเกร็ดพฤติกรรม

ซึ่งการสร้างเครื่องมือการวิจัยที่มีประสิทธิภาพควรจะมีการดำเนินการในลักษณะดังนี้ คือควรมีการวิเคราะห์คุณลักษณะที่ต้องการวัด กำหนดความหมายหรือนิยามคุณลักษณะ เลือกวิธีการและชนิดของเครื่องมือการวิจัย นำข้อมูลมาพิจารณาสร้างเครื่องมือ/เขียนข้อคำถาม พิจารณาทบทวนข้อคำถามจัดทำต้นฉบับของเครื่องมือการวิจัย ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือการวิจัย และทำคู่มือการใช้เครื่องมือการวิจัย

ค. การเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นกระบวนการที่จะทำให้ข้อมูลมาเพื่อสนองตอบวัตถุประสงค์ของการวิจัยถ้าจำแนกข้อมูลตามแหล่งข้อมูลสามารถแบ่งข้อมูลเป็น 2 ชนิด คือ ข้อมูลปฐมภูมิและข้อมูลทุติยภูมิ การเก็บข้อมูลโดยการสำรวจสามารถทำได้หลายวิธี คือ การสัมภาษณ์แบบเผชิญหน้า การสัมภาษณ์ทางโทรศัพท์ การสำรวจทางไปรษณีย์ การสำรวจโดยการทอดแบบ

ง. การวิเคราะห์ข้อมูล มีขั้นตอนที่สำคัญ คือ

1. การนำข้อมูลที่เก็บรวบรวมมาตรวจสอบความถูกต้อง

2. การลงรหัส เป็นการกำหนดตัวเลขให้แก่ตัวแปรต่างๆที่ใช้ในการวิจัย เพื่อความสะดวกในการประเมิน

3. การจัดทำตารางข้อมูล เป็นการนำข้อมูลที่ได้จากผู้ตอบแบบสอบถามมาจัดทำเป็นรูปตารางเพื่อสะดวกต่อการวิเคราะห์ผล

การวิเคราะห์ข้อมูลในปัจจุบันมักใช้โปรแกรมสำเร็จรูปช่วยในการวิเคราะห์ตามสถิติต่างๆที่เราเลือกใช้ เมื่อทำการขอข้อมูลแล้วมักมีการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นภาพในรูปตาราง กราฟ แผนภูมิ ภาพประกอบ พร้อมคำอธิบายหรือข้อมูลเชิงพรรณนา และอื่นๆ

ตามความเหมาะสม การนำเสนอสาระและตาราง จะต้องสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ ตอบวัตถุประสงค์ ให้ครบทุกข้อ กรณีที่มีการตั้งสมมติฐาน จะต้องมีการทดสอบและตอบสมมติฐานให้ครบทุกข้อ

จ. สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ สรุปการวิจัย เป็นการสรุปวัตถุประสงค์ของการวิจัยวิธีดำเนินการวิจัย และผลการวิจัย โดยเสนอตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย การอภิปรายผล เป็นการนำผลการวิจัยและข้อค้นพบมาอภิปรายใน 5 ประเด็น คือ

1. ความสอดคล้องหรือไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน
2. ข้อค้นพบเด่นที่น่าจะนำมาถกเถียง
3. ความแตกต่างหรือสอดคล้องเมื่อเทียบกับความคาดหมายหรือสภาพปกติทั่วไป
4. ความสอดคล้องกับงานวิจัยอื่นๆ
5. จุดเด่น จุดด้อยของวิธีการวิจัย

การสรุปผลการวิจัย จะต้องชี้ให้เห็นว่าผลการวิจัยประเด็นใดที่สอดคล้องหรือขัดแย้งกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ หรือแนวคิดหรือทฤษฎีที่ได้ศึกษาไว้ และนำผลการวิจัยมาเปรียบเทียบกับผลการวิจัยที่ผู้อื่นศึกษาไว้แล้ว หรือโยงให้สัมพันธ์กับทฤษฎี กรอบแนวคิด เขียนเป็นข้อๆแยกประเด็นเรียงลำดับเช่นเดียวกับสรุปผลการวิจัย ในการอภิปรายผลอาจต้องนำข้อมูลอื่นที่จะเข้ามาร่วมอภิปราย เพื่อชี้ให้เห็นความสอดคล้องหรือข้อแตกต่างจากผลงานวิจัยของผู้อื่น

ข้อเสนอแนะ ประกอบด้วยข้อเสนอแนะของผู้วิจัยจากผลการวิจัยที่พบ เพื่อนำผลการวิจัยไปใช้ ให้เป็นประโยชน์ และเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไปสำหรับผู้สนใจศึกษาค้นคว้าต่อไปการดำเนินการ

ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จิราภรณ์ สุฉัฒมสภา และสุรีย์ เข้มทอง (2556) ทำการวิจัยเรื่องการสังเคราะห์วิทยานิพนธ์ของหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช โดยการสังเคราะห์ข้อมูลจากงานวิทยานิพนธ์ของผู้สำเร็จการศึกษาระหว่างปีการศึกษา 2549 ถึง 2553 จำนวน 146 ฉบับโดยการสืบค้นจากห้องสมุดของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ซึ่งเครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้คือ แบบวิเคราะห์เนื้อหา และใช้การวิเคราะห์เนื้อหาเชิงพรรณนาซึ่งแสดงผลการวิเคราะห์ในรูปแบบของการแจกแจงความถี่และค่าร้อยละ ซึ่งผลการวิจัยพบว่าวิทยานิพนธ์ที่พบมากที่สุดเกิดในปี.ศ.2550 และ 2551 โดยพบว่าหัวข้อเรื่องของวิทยานิพนธ์ส่วนใหญ่เกี่ยวข้องกับสาขาการจัดการมากที่สุด รองลงมาคือหัวข้อที่เกี่ยวข้องกับการตลาด และวิทยานิพนธ์ทั้งหมดจัดอยู่ในงานวิจัยประเภทงานวิจัยเชิงปริมาณ โดยที่ส่วนใหญ่ใช้แบบสอบถามในการรวบรวมข้อมูลจาก

แหล่งปฐมภูมิ โดยเก็บข้อมูลจากลูกค้าและผู้ปฏิบัติงาน ในส่วนของการทบทวนวรรณกรรมพบว่าส่วนใหญ่ทบทวนตำราและวิทยานิพนธ์ในประเทศเท่านั้น และใช้ทฤษฎีพื้นฐานที่เกี่ยวข้องทางการบริหารและการตลาด มีการนิยามศัพท์เชิงปฏิบัติการไม่มากนัก กำหนดสมมติฐานงานวิจัยแบบมีทิศทาง ใช้สูตรทาร์ยามาเนในการกำหนดขนาดตัวอย่าง ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบสัดส่วนมากที่สุด สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนใหญ่เป็นสถิติเชิงพรรณนาร่วมกับสถิติเชิงอนุมานได้แก่ สถิติ t และสถิติทดสอบความแปรปรวนทางเดียว

ธารินี พลเยี่ยม (2547) ทำการวิจัยเรื่องการสังเคราะห์งานวิทยานิพนธ์ทางการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยปีการศึกษา 2540-2545 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาคุณลักษณะงานวิจัยทางการศึกษาที่ใช้วิธีวิทยาการวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ วิเคราะห์คุณภาพงานวิจัย และศึกษาผลของตัวแปรคุณลักษณะงานวิจัยที่มีต่อคุณภาพงานวิจัย รวมถึงสังเคราะห์ข้อค้นพบจากงานวิจัยทางการศึกษาที่ใช้วิธีวิทยาการวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ จำนวน 28 เล่ม โดยใช้แบบบันทึกข้อมูล และแบบวิเคราะห์งานวิจัย และใช้การวิเคราะห์เนื้อหาในการวิเคราะห์ข้อมูลงานวิจัย โดยผลการวิจัยพบว่า ลักษณะการผสมผสานวิธีวิทยาการวิจัยในวิทยานิพนธ์ของคณะครุศาสตร์มี 2 แบบคือ แบบนำแบบรอง และแบบทวิภาคี แบบนำแบบรองใช้ในงานวิจัย 16 เรื่อง โดยมี 15 เรื่องที่ใช้วิธีเชิงปริมาณนำและวิธีเชิงคุณภาพรอง ส่วนอีก 1 เรื่องนั้นใช้วิธีเชิงคุณภาพนำและวิธีเชิงปริมาณรอง ส่วนงานวิจัยที่ใช้แบบทวิภาคีมี 12 เรื่องซึ่งส่วนใหญ่มีวิธีวิจัยที่ใช้คือ การสำรวจและกรณีศึกษา

จุไรรัตน์ สุตรุ่ง (2552) ทำการวิจัยเรื่องการสังเคราะห์วิทยานิพนธ์ระดับมหาบัณฑิตที่เกี่ยวข้องกับการนิเทศการศึกษา โดยทำการศึกษาวินิจฉัยวิทยานิพนธ์จำนวน 469 เรื่องด้วยวิธีการสังเคราะห์เชิงปริมาณและเชิงคุณลักษณะ โดยเชิงปริมาณนั้นเป็นการสังเคราะห์ 7 ด้านคือ แหล่งผลิตงานวิจัย ปีที่พิมพ์เผยแพร่ ระดับการศึกษา/หน่วยงาน เนื้อหาสาระที่ศึกษา ประชากร ระเบียบวิธีวิจัย และเครื่องมือ ในส่วนการสังเคราะห์เชิงคุณลักษณะมี 6 ด้านคือ ด้านสภาพการดำเนินงานนิเทศ ด้านบุคลากรการนิเทศ ด้านกระบวนการนิเทศ ด้านรูปแบบการนิเทศ ด้านความต้องการการนิเทศ และปัญหาการนิเทศ ผลการวิจัยพบว่าวิทยานิพนธ์ที่ถูกผลิตจากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมีจำนวนมากที่สุดคือ 154 เรื่อง ปีที่พิมพ์เผยแพร่มากที่สุดคือ ปีพ.ศ.2545 จำนวน 39 เรื่อง ระเบียบวิธีวิจัยที่ใช้มากที่สุดคือ การวิจัยเชิงสำรวจ ประชากรส่วนใหญ่คือ ผู้บริหารและครู เครื่องมือที่ใช้มากที่สุดคือแบบสอบถาม เนื้อหาสาระที่ศึกษามากที่สุดคือ ด้านสภาพการดำเนินงานนิเทศภายในโรงเรียน

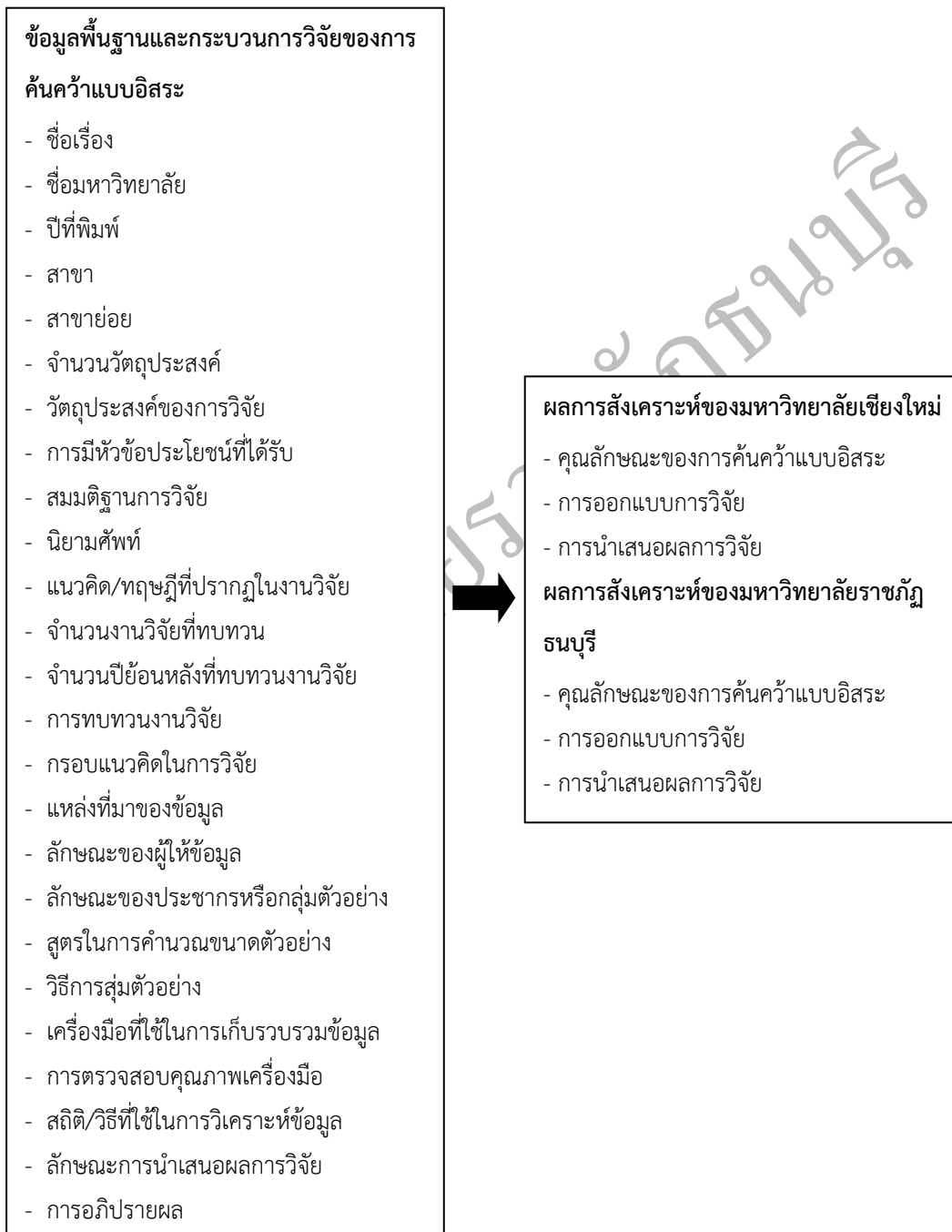
โสภณา สุตสมบุรณ์ (2550) ทำการวิจัยเรื่องการสังเคราะห์วิทยานิพนธ์ระดับดุขฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษาในประเทศไทย โดยเก็บข้อมูลจากตัวอย่างวิทยานิพนธ์ระดับดุขฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษาระหว่างปีการศึกษา 2529-2548 จำนวน 117 เรื่อง สุ่มเลือกแบบเจาะจงเฉพาะส่วนที่สืบค้นได้ โดยเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบบันทึกข้อมูลสถิติที่ใช้ในการวิจัยคือ ความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์เนื้อหา ผลการวิจัยพบว่า มีการทำวิทยานิพนธ์ด้านองค์การมากที่สุด รองลงมาคือหัวข้อพิเศษผู้บริหาร การเมืองและนโยบายตามลำดับ โดยมีวิทยานิพนธ์ด้านเศรษฐศาสตร์และการเงินน้อยที่สุด

ฐาปนี เปี่ยมศิริ (2558) ทำการวิจัยเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อความรู้ในการสื่อสารการตลาด การวิเคราะห์ห่อภิมาน จากสารนิพนธ์ หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยกรุงเทพ โดยมีวัตถุประสงค์ในการวิจัยเพื่อวิเคราะห์คุณลักษณะงานวิจัยในสารนิพนธ์ที่เกี่ยวข้องกับการสื่อสารการตลาด ประเมินคุณภาพสารนิพนธ์ที่เกี่ยวข้องกับการสื่อสารการตลาด ศึกษาดัชนีมาตรฐานของผลวิจัยในสารนิพนธ์ที่เกี่ยวข้องกับการสื่อสารการตลาด อธิบายความแปรปรวนของผลวิจัยด้วยตัวแปรคุณลักษณะงานวิจัย และศึกษาค่าขนาดอิทธิพลของตัวแปรคุณลักษณะงานวิจัยที่มีต่อค่าสหสัมพันธ์ที่ปรับแก้แล้วด้านผลกระทบทางสื่อสารการตลาด โดยศึกษาจากสารนิพนธ์เชิงปริมาณ ปี พ.ศ.2551-2555 จำนวน 40 เรื่อง ซึ่งใช้เครื่องมือในการวิจัยคือ แบบบันทึกคุณลักษณะงานวิจัยและแบบประเมินคุณภาพงานวิจัย โดยวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติบรรยายและวิเคราะห์ห่อภิมานด้วยการประมาณค่าดัชนีมาตรฐานและปรับแก้ความคลาดเคลื่อน วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ ซึ่งผลการวิจัยพบว่า งานวิจัยส่วนใหญ่ที่นำสังเคราะห์สำเร็จในปี พ.ศ.2554-2555 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการหาความสัมพันธ์มากที่สุดระหว่างตัวแปรอิสระเกี่ยวกับการสื่อสารการตลาด และตัวแปรตามการตัดสินใจซื้อ สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐานคือ การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ

กรอบแนวความคิดในการวิจัย

จากแนวคิดเกี่ยวกับการสังเคราะห์งานวิจัยและการจัดทำวิทยานิพนธ์ทางบริหารธุรกิจ ประกอบกับวิธีการวิจัยที่พบในงานวิจัยของนักวิจัยข้างต้นทำให้ผู้วิจัยกำหนดแนวความคิดในการวิจัยครั้งนี้ว่าจะทำการวิเคราะห์เนื้อหาในแต่ละบทของงานวิจัยโดยทำการวิเคราะห์ตั้งแต่บทที่ 1-บทที่ 5 ตามลำดับหัวข้อ เช่น เป็นงานวิจัยในสาขาวิชาอะไร จำนวนวัตถุประสงค์ในงานวิจัย วัตถุประสงค์ของการวิจัยมีเพื่ออะไรบ้าง การมีหัวข้อประโยชน์ที่ได้รับ สมมติฐานการวิจัย นิยามศัพท์ จำนวนแนวคิด/ทฤษฎีที่ปรากฏในงานวิจัย ชื่อแนวคิด/ทฤษฎีที่ปรากฏโดยแยกตามกลุ่มวิชา จำนวนงานวิจัยที่ทบทวน จำนวนปีย้อนหลังที่ทบทวนงานวิจัย การทบทวนงานวิจัยจากต่างประเทศ การมีหัวข้อกรอบแนวความคิดในการวิจัย แหล่งที่มาของข้อมูล ลักษณะของผู้ให้ข้อมูล ลักษณะของประชากรหรือกลุ่ม

ตัวอย่าง สูตรในการคำนวณขนาดตัวอย่าง วิธีการสุ่มตัวอย่าง จำนวนเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ลักษณะเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ลักษณะการได้มาของเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ สถิติ/วิธีที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ลักษณะการนำเสนอผลการวิจัย การอภิปรายผล และการให้ข้อเสนอแนะ

ภาพที่ 2.1 กรอบแนวความคิดในการวิจัย